

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko E. Ł.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 października 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.240 (trzy tysiące dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adwokat J. T. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 2070 (dwa tysiące siedemdziesiąt) zł, powiększoną o podatek od towarów i usług we właściwej stawce, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sprowadził do pytania: „czy kurator społeczny w ramach wykonywania mu powierzonych zadań polegających na żądaniu od osób fizycznych pomocy w wykonywaniu czynności służbowych oraz kontroli podopiecznego w miejscu nauki, w trakcie rozmowy z pedagogiem szkolnym jest uprawniony do przekazywania szczegółowych informacji ujawniających przedmiot postępowania?”

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania na problem o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygnięty w dotychczasowym orzecznictwie i wymagający pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których ono powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego, którego dotyczy dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna jest wnoszona w konkretnej sprawie, to zarówno charakter rozpoznawanego roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Zagadnienie sformułowane przez powoda nie ma cech określonych wyżej, gdyż odpowiedź na pytanie, w którym powód upatrywał zagadnienia prawnego - także w świetle lakonicznego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - jawi się jako oczywista. Niezależnie jednak od

powyższego, sformułowane przez powoda zagadnienie prawne nie nawiązuje do ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie, z których jednoznacznie wynika, że pozwana nie podejmowała czynności odpowiadających opisowi przedstawionemu w zagadnieniu prawnym w ramach realizowania nadzoru kuratorskiego w sprawie dotyczącej powoda i jego córki. Skarga kasacyjna nie może być przy tym wymierzona bezpośrednio w ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia i w ocenę dowodów, która do nich doprowadziła. Ustaleniami tymi Sąd Najwyższy w postępowaniu wywołanym skargą kasacyjną pozostaje związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Z ustaleń tych wynika, że informacje dotyczące sytuacji rodzinnej i opiekuńczej córki powoda, które wymagały zweryfikowania w toku postępowania opiekuńczego zostały przekazane sądowi przez szkołę, do której uczęszczała córka powoda. Szkoła powiadomiła sąd o anonimowej informacji, która dotarła do dyrektora. Nie pozwana zatem, lecz dyrektor szkoły podjął stosowne czynności mające wyjaśnić sytuację uczennicy, a po rozmowie z pedagogiem, psychologiem, wychowawcą i samą uczennicą zdecydował się o anonimie zawiadomić sąd. Kierunek przepływu informacji mających godzić w dobra osobiste powoda był zatem inny niż przedstawione jest to w skardze kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 5 i § 8 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.

O wynagrodzeniu pełnomocnika reprezentującego powoda z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono stosownie do § 2, § 4 ust. 1, § 8 pkt 5, § 14 ust. 1 pkt 2, § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 18).

jw